

[Adolph Sørensen.]

erfaringen synes at vise, at publikum betjenes mindst lige så godt af private som af statsdrevne rutebiler. Såvidt jeg har kunnet bringe i erfaring, er der allerede fra privat side fremsat tilbud eller ønske om at etablere de fornødne ruter, og jeg vil da gerne udtale håbet om, at det frie erhvervsliv i det mindste får en fair chance for at være med her. Dette og andre problemer kan formentlig drøftes i et kommende udvalg.

Mit parti er altså velvilligt indstillet overfor lovforslaget som sådant, så meget mere som det eneste alternativ til denne nedlæggelse i virkeligheden kunne synes at være en udvidelse af banen, måske op over Skævinge — Frederiksværk, fordi det ville gøre den ligesom mere berettiget og gøre linieføringen mere logisk. Men her bringes tanken ganske naturligt ind på de større og mere principielle linier. For mig står det sådan, at der inden altfor længe må ske en koordinering og rationalisering — ikke at forveksle med en nationalisering — af hele vor trafik- og transportordning, og der må herunder tages stilling til spørgsmålet for fremtiden: baner eller landeveje, bortset fra de store gennemgående og tværgående linier. Der kan efter min mening her ikke blive tale om et både- og. Vi kan ikke fortsat udbygge vort landevejsnet indtil fuldkommenhed og stadig inddrage livsvigtige landbrugsarealer til dette formål samtidig med at opretholde, endsige udbygge, irrationelle og urentable jernbanelinier. Tværtimod vil det efter min mening være rimeligt at gå den modsatte vej og frugtbar gøre de ikke uvæsentlige arealer, der også på den heromhandlede strækning er tale om, ved at søge dem retableret som landbrugsjord enten ved at ommatrikulere dem eller i hvert fald give lodsejerne langs banen brugsret til jorden i den størst mulige udstrækning.

Med disse bemærkninger tilsiger jeg lovforslaget en fra vor side velvillig behandling i det udvalg, der formentlig bør nedsættes til dets videre behandling.

Else Zeuthen: Det er ikke muligt for mig, således som for andre ærede ordførere, på mit partis vegne uden videre at give tilslutning til det af den højtærede trafikminister fremsatte lovforslag. Som regnskabet er stillet op, ser det meget bestikkende

ud, men det forekommer mig alligevel, at der er en hel del faktorer, som ikke er taget med i betragtning.

For det første er der blandt beboerne på egnen stærk betænkelighed ved, at rutebiler skal befærde visse strækninger af vejen; det står vist fast, at denne ikke i hele sin udstrækning er i en sådan forfatning, at det er forsvarligt at udsætte den for en stærk rutebiltrafik. Alene af den grund vil planen om nedlæggelsen vist næppe kunne realiseres før et stykke ud i fremtiden, og jeg vil gerne spørge den højtærede trafikminister, om det ikke også er hans mening.

Men også andre betænkeligheder melder sig, som f. eks. spørgsmålet om det forsvarlige i at nedlægge en strækning af denne vigtige udfaldsbane fra København. Den højtærede minister siger, at den sidste del af strækningen kun har ca. $\frac{1}{10}$ af rejserne på hele strækningen. Dette lyder sikkert af meget lidt, men forøvrigt er det vel det almindelige, at de yderste strækninger af en bane bærer en væsentlig ringere trafik end de indre. Spørgsmålet er imidlertid, om ikke dette forhold ville bedres væsentligt, hvis man virkelig ofrede noget på banen og gjorde den tiltrækkende for egnens beboere. Jeg tænker her først og fremmest på den ofte omtalte indføring af Slangstrupbanen til centrum. Alene dette ville give bedre driftsregnskab, eftersom mange trafikanter fra den inderste strækning nu tager rutebil til Lyngby for at tage S-tog derfra. Bedre materiel ville virke i samme retning.

Når det står fast, at elektrificeringen af banen kun skal omfatte strækningen til Farum, vil det så ikke være muligt at lade strækningen fra Farum til Slangstrup betjenes af en skinnebus? Langt den største del af de nyinvesteringer, der ville være nødvendige, såfremt hele trafikken skulle opretholdes, ville jo gå til anskaffelse af nyt jernbanemateriel; skinnebusser vil være væsentligt billigere i anskaffelse og vil derfor få regnestykket til at tage sig helt anderledes ud. Det er min opfattelse, at egnens beboere ville foretrække dette. Vel bringer en rutebil passagererne nærmere hjem, men på udturen skal de stå ude under åben himmel i al slags vejr og vente, og det er ikke særlig tiltrækkende for dem.

Men alt dette er formodentlig småting sammenlignet med den omstændighed, at